

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រព័ន្ធអប់រំនៅកម្ពុជា(1)

ក្នុងចំណោមអនិកជននៅជប៉ុនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកម្ពុជា (លើកលែងអ្នកស្នាក់នៅរយៈពេលខ្លី) អ្នកជំនាញ ពិសេស និងកម្មសិក្សាការីភ្នំភ្លើងជំនាញដែលមិនអាចយកត្រូវសារមកជាមួយ មាន66% រីឯអ្នកមានសិទ្ធិនៅ អចិន្ត្រៃយ៍ និងអ្នកមានសិទ្ធិស្នាក់នៅ ព្រមទាំងសហព័ទ្ធជនជាក៏ជប៉ុន ឬអ្នកមានសិទ្ធិនៅអចិន្ត្រៃយ៍ជាអាទិ៍ មាន 15% (ក្រសួងកិច្ចការផ្ទៃក្នុងនិងទូរគមនាគមន៍ នាយកដ្ឋានស្ថិតិ, មិថុនា 2022)។ ដោយសារតែកុមារដែល មានអាយុចូលសាលា រស់នៅរយៈពេលវែងគួរសម ដូច្នេះហើយ គេរំពឹងថា មានការរំលោភកុមារដោយផ្អែកលើ ចក្ខុវិស័យមធ្យមនិងវែង។

- ផ្ទៃដី: 181,035 km² (ពាក់កណ្តាលជប៉ុន)
- ប្រជាជន: 1,530 ម៉ឺននាក់ (ជម្រើសប្រជាជន, ឆ្នាំ2019)
- សាសនៈ: ខ្មែរ 94%, ចិន 3%, វៀតណាម 3%
- ភាសា: ខ្មែរ
- សាសនា: ព្រះពុទ្ធសាសនា 95% (ជនជាតិភាគតិចកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម)
- អាយុជីវិតមធ្យម: បុរស 67.23 ឆ្នាំ, ស្ត្រី 72.75 ឆ្នាំ (WHO, ឆ្នាំ2019)
- អត្រាអក្ខរកម្មនៃមនុស្សពេញវ័យ: 84% (ធនាគារពិភពលោក, ឆ្នាំ2021)

បែបបទពេលចូលសាលា, ការកំណត់សាលាតាមតំបន់

- អ្នកអាណាព្យាបាលមានកាតព្វកិច្ចឱ្យកូនទៅសាលា។
- ជាគោលការណ៍ សាលាដែលត្រូវទៅ គឺត្រូវបានកំណត់ទៅតាមលំនៅដ្ឋាន។ ក៏ប៉ុន្តែ អាចសុំចូលសាលាផ្សេងដោយមូលហេតុភូមិសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច គុណភាពនៃការអប់រំ ជាដើមបាន។ បើសិនជាសាលាអាចទទួលយក អាចចូលសាលាដែលចង់ឱ្យចូល នោះបាន។
- បើសិនជាគ្រួសារណាមួយមានកូនអាយុ6ឆ្នាំ ឬយ៉ាងតិច5ឆ្នាំ10ខែ សាលានឹងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាននឹងសហការគ្នា ធ្វើការជូនដំណឹងអំពីនីតិវិធីចុះឈ្មោះចូលរៀន។

នៅក្នុងគ្រួសារណាមួយ បើសិនជាមានក្មេងមិនចូលសាលា អ្នកដឹកនាំក្នុងសហគមន៍នឹងណែនាំឱ្យអ្នកអាណាព្យាបាលយកកូនទៅសាលា។

ថ្លៃសាលា

- ច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ(2017) មានចែងថា សាលាបឋមសិក្សានិងសាលាអនុវិទ្យាល័យរដ្ឋ (អំឡុងពេលនៃការអប់រំតាមកាតព្វកិច្ច) មិនតម្រូវឱ្យបង់ថ្លៃសាលាទេ។ ក្នុងច្បាប់នេះអត់មានចែងអំពីថ្លៃសាលាវិទ្យាល័យទេ តែដាក់ស្តែង វិទ្យាល័យរដ្ឋគឺឆ្នាំទី១០ ដល់ទី១២ ពុំតម្រូវឱ្យបង់ទេ។
- សាលាឱ្យខ្ចីសៀវភៅសិក្សា តែឯកសណ្ឋាន ឬសម្ភារៈសិក្សា ត្រូវតែទិញខ្លួនឯង។ ម្យ៉ាងទៀត ចំពោះសាលាដែលមានថ្នាក់ក្រៅកម្មវិធីសិក្សា ដូចជាកម្រិត ភាសាបរទេស ភីឡា សិល្បៈ កុំព្យូទ័រ វិទ្យាសាស្ត្ររូបិយ ជាអាទិ៍ អ្នកអាណាព្យាបាលត្រូវទទួលបន្ទុកលើចំណាយជួលគ្រឿងកម្រិតក្រៅពីគ្រូប្រចាំសាលា។
- ក្រៅពីនេះ ដើម្បីរៀបចំកម្មវិធីផ្សេងៗ ឬសាងសង់បង្គន់នៅសាលា មានសាលាខ្លះទាមទារឱ្យអ្នកអាណាព្យាបាលចូលវិភាគទាន។ មានករណីខ្លះដែលអ្នកអាណាព្យាបាលបានដួចផ្តើមគំនិតចូលវិភាគទានសម្រាប់គោលបំណងជាតំលាក់អ្វីមួយ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ។

លក្ខខណ្ឌនៃការចូលរៀន

- អនុវិទ្យាល័យ : បញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សា
- វិទ្យាល័យ : ជាប់ក្នុងការប្រឡងយកសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិទូទាំងប្រទេស
- មហាវិទ្យាល័យ-សាលាភ្នំភ្លើងជំនាញបច្ចេកទេស : ជាប់ក្នុងការប្រឡងយកសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុទិយភូមិទូទាំងប្រទេស
- មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ : មានសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុទិយភូមិទូទាំងប្រទេស + ជាប់ក្នុងការប្រឡងចូល
- មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យជាតិ : មានសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុទិយភូមិទូទាំងប្រទេស + ជាប់ក្នុងការប្រឡងចូល

ពុំមានការប្រឡងបញ្ចប់បឋមសិក្សាទេ ឱ្យតែស្របនឹងលក្ខខណ្ឌ ដូចឆ្នាំទី១ ដល់ទី៥ គឺអាចបញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សាបាន។

រីឯមហាវិទ្យាល័យ និងសាលាភ្នំភ្លើងជំនាញវិញ បើសិនជាជាប់ក្នុងការប្រឡងមធ្យមសិក្សាទុទិយភូមិទូទាំងប្រទេស នឹងមានលក្ខណៈសម្បត្តិចូល(មិនចាំបាច់ប្រឡងចូលទេ)

ប្រព័ន្ធសាលា និង លក្ខណៈសម្បត្តិ-សញ្ញាប័ត្រដែលអាចទទួលបាន

- ការអប់រំតាមកាតព្វកិច្ចគឺបឋមសិក្សា 6ឆ្នាំ និងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ 3ឆ្នាំ សរុប 9ឆ្នាំ ដូចជប៉ុនដែរ។
- នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃរបបរដ្ឋបាលនៅចុងទសវត្សរ៍1970 គេមិនទទួលស្គាល់ការអប់រំ ហើយបញ្ជាឱ្យចុះចេញ រួមទាំងគ្រូ ត្រូវបានសម្លាប់។ ក្រោយការដួលរលំនៃរបបនេះ កម្ពុជាបានរៀបចំប្រព័ន្ធអប់រំឡើងវិញ តែគុណភាពត្រូវនៅទាប គ្រឿងសម្ភារៈសិក្សា និងអាគារសាលាជាដើម ក៏នៅខ្វះ។
- អត្រានៃការបញ្ចប់ការសិក្សានៅឆ្នាំ2020~21 នៃបឋមសិក្សាគឺ 87.4%, នៃមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិគឺ 48.1% ដូច្នេះគឺទាប កុមារភាគច្រើន មិនបានបញ្ចប់ការអប់រំតាមកាតព្វកិច្ចទេ។ (ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា, ឆ្នាំ2021) 。

ការអប់រំតាមកាតព្វកិច្ច	សាលាមត្តេយ្យជាដើម	សាលាមត្តេយ្យ (3ឆ្នាំ~6ឆ្នាំ)	
	សាលាបឋមសិក្សា	ឆ្នាំទី1	(6~7ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី2	(7~8ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី3	(8~9ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី4	(9~10ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី5	(10~11ឆ្នាំ)
	អនុវិទ្យាល័យ	ឆ្នាំទី6	(11~12ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី7	(12~13ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី8	(13~14ឆ្នាំ)
	វិទ្យាល័យ-សាលាភ្នំភ្លើងបច្ចេកទេស	ឆ្នាំទី9	(14~15ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី10	(15~16ឆ្នាំ)
		ឆ្នាំទី11	(16~17ឆ្នាំ)
មហាវិទ្យាល័យ សាលាភ្នំភ្លើងបច្ចេកទេស សាលាគរុកោសល្យ (មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ, មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យជាតិ)	ឆ្នាំទី12	(17~18ឆ្នាំ)	

ឆ្នាំសិក្សាចាប់ផ្តើមពីខែ១០ គឺខុសពីជប៉ុន ក៏ប៉ុន្តែអាយុត្រូវចូលឆ្នាំសិក្សានីមួយៗគឺដូចជប៉ុនដែរ។

- ★សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ
- ★សញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុទិយភូមិ
- ★សញ្ញាប័ត្រ ស្ថាប័នអប់រំជំនាញបច្ចេកទេស, 3ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់អនុវិទ្យាល័យ
- ★បរិញ្ញាប័ត្ររង ★បរិញ្ញាប័ត្រ
- ★អនុបណ្ឌិត ★បណ្ឌិត
- ★សញ្ញាប័ត្រ (ស្ថាប័នអប់រំជំនាញបច្ចេកទេស, 2~3ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សានៅវិទ្យាល័យ)
- ★សញ្ញាប័ត្រគ្រូ

ប្រព័ន្ធអប់រំនៅកម្ពុជា (2)

ការចូលរៀនរបស់សិស្សពិការ

※និយមន័យនៃ “ការអប់រំជំនួយពិសេស” ឬ “ថ្នាក់ពិសេស” គឺខុសគ្នាទៅតាមប្រទេសនីមួយៗ។ ព័ត៌មានលម្អិត សូមមើលសៀវភៅណែនាំស្តីពីការប្រើប្រាស់នៃការស្រាវជ្រាវអំពីប្រព័ន្ធអប់រំនៃប្រទេសនីមួយៗ។

នៅក្នុង “ច្បាប់ស្តីពីការការពារនិងលើកកម្ពស់សិទ្ធិជនពិការ” (2009) មានចែងច្បាស់លាស់អំពីការការពារសិស្សពិការពេលចូលសាលា ហើយទស្សនៈនៅក្នុងនោះគឺ គេបានលើកឡើងនូវការអប់រំជាមួយគ្នា។ គឺត្រូវបង្កើតផែនការអប់រំដោយឡែកសម្រាប់កុមារពិការ ហើយត្រូវធ្វើការអប់រំទៅតាមតម្រូវការម្នាក់ៗដោយផ្អែកលើផែនការនោះ។

ក៏ប៉ុន្តែ ដោយសារតែបរិស្ថានមិនទាន់បានរៀបចំពេញលេញ ហើយសមត្ថភាពនិងការយល់ដឹងរបស់គ្រូក៏មានកម្រិត ហេតុនេះហើយបានជាមានករណីជាច្រើនដែលកុមារពិការទទួលបានការអប់រំក្នុងបរិស្ថានផ្សេងគ្នា។ លើសពីនេះ យោងតាមការស្រាវជ្រាវខ្លះ គេកម្រើញករណីដែលអ្នកអាណាព្យាបាលមិនឱ្យកូនរបស់ខ្លួនទៅសាលា ឬក៏ឱ្យយល់ពាក់កណ្តាលទី (RTI International, ឆ្នាំ2018)។

• បែបបទនៃការសុំចូលសាលា

- 1) សមាជិកគណៈកម្មាធិការជួយសាលាដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល, នាយកសាលា អ្នកជំនួយសុខភាពក្នុងភូមិត្រូវក្តាប់ឱ្យបាននូវកុមារពិការក្នុងតំបន់របស់ខ្លួន។
 - 2) បើសិនជាអ្នកអាណាព្យាបាលមិនទាក់ទងមក ឬមិនមកពិគ្រោះ អ្នកសម្របសម្រួលរបស់សាលាដែលកុមារនោះគប្បីចូលរៀន ត្រូវទៅផ្ទះកុមារនោះ ធ្វើការពិនិត្យអំពីពិការភាពនោះ។
 - 3) ត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់អំពីវិធីធ្វើដំណើរទៅសាលាជាមួយនឹងអ្នកអាណាព្យាបាល ហើយបើសិនជាមានការយល់ព្រមពីភាគីទាំងស្រុង ហើយឱ្យកុមារនោះចូលសាលាដែលមានការព្រមព្រៀងជាមួយនឹងអ្នកអាណាព្យាបាល
- ※តាមការពិត មានករណីជាច្រើនដែលមិនបានបំពេញបែបបទនេះឱ្យកុមារនោះចូលរៀន។

• កន្លែងអប់រំកុមារពិការ

សាលាធម្មតា
ដោយសារតែមានការរៀបចំបរិស្ថានមិនបានគ្រប់គ្រាន់ ហើយការយល់ដឹងនិងសមត្ថភាពរបស់គ្រូក៏មានកម្រិត ហេតុនេះហើយ មានការពិបាកនឹងសិក្សាជាមួយគ្នានៅក្នុងថ្នាក់ធម្មតា។ ឧទាហរណ៍ថា ទោះជាចូលសិក្សាថ្នាក់ធម្មតាជាមួយគ្នាក៏ដោយ ក៏មិនអាចទទួលបាននូវសេវាកម្មពេញលេញបានទេ។ ភាគច្រើន បានតែមួយកម្រិត អប្បបរមាប៉ុណ្ណោះ។

សាលាចម្រុះ-ថ្នាក់ពិសេស

គឺជាសាលាដែលផ្តល់នូវការអប់រំតាមតម្រូវការនៃកុមារពិការ ហើយដែលគេបង្កើតក្នុងសាលាធម្មតា តែមានថ្នាក់ផ្សេងពីថ្នាក់ធម្មតា ទៅតាមតម្រូវការនៃពិការភាពរបស់កុមារ។ ភាគច្រើន ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានការចូលរួមជួយពី NGO។

សាលាពិសេស

គឺជាសាលាដែលផ្តល់នូវការអប់រំទៅតាមពិការភាព ហើយខុសពីសាលាធម្មតា។ ភាគច្រើនតែ NGO ជាអ្នកដំណើរការ ហើយរដ្ឋាភិបាលជួយបំពេញប្រាក់ខែគ្រូ។

☀ ចំណុចដែលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការណែនាំ

- ស្តីពី “ឧបសគ្គក្នុងការអភិវឌ្ឍ” រួមទាំងជម្ងឺអូទីហ្ស៊ីម និង ADHD ដែលជាទស្សនៈផ្លូវចិត្តសម អ្នកអាណាព្យាបាលមិនសូវយល់ដឹងទេ។ លើសពីនេះ មានករណីខ្លះដែលមិនបានដឹងថា មានជម្ងឺហ្នឹងថែមទៀត។
- ចាំបាច់ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នអំពីឥទ្ធិពលនៃស្ថានភាពនៃការអប់រំ បរិស្ថានគ្រួសារ ប្រវត្តិនៃការចង្អុលបិបាច់ការអភិវឌ្ឍនៃភាសាកំណើត ជាដើម មុនមកដល់ ទៅលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ។

ខ្លឹមសារនៃការអប់រំនៅកម្ពុជា (1)

- នៅឆ្នាំ2016 ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានជ្រើសរើសកម្មវិធីថ្មីៗ គេបានចែករៀនកៅសិក្សាដែលធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើកម្មវិធីនេះជាបន្តបន្ទាប់។

មុខវិជ្ជា(បឋមសិក្សាថ្នាក់ទី1~ថ្នាក់ទី6)

- មុខវិជ្ជាសំខាន់ៗនៅបឋមសិក្សាគឺភាសាខ្មែរ, គណិត, រូបវិទ្យា, សង្គម, ហាត់ប្រាណ។
- មានសាលាខ្លះ ពុំមានម៉ោងហាត់ប្រាណទេ តែនៅក្នុងកម្មវិធីថ្មី គឺជាមុខវិជ្ជាចាំបាច់។
- មុខវិជ្ជាសង្គម មិនមែនមានត្រឹមតែភូមិសាស្ត្រ ប្រវត្តិសាស្ត្រប៉ុណ្ណោះទេ គឺមានសីលធម៌ មុខវិជ្ជាមេផ្ទះ ដែលសាលានៅជុំវិញមានដែរ។
- ការអប់រំភាសាអង់គ្លេស គឺចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំទី4។ ម្យ៉ាងទៀត ពីឆ្នាំទី4 ទៅ មានកម្មវិធីសិក្សាអំពីជីវិតក្នុងសហគមន៍ ដូចជា កសិកម្ម សេវាកម្ម សិប្បកម្មខ្នាតតូចៗ ដែលជាមុខវិជ្ជាវិជ្ជាជីវៈ និងជីវភាពរស់នៅផងដែរ។
- នៅក្នុងកម្មវិធីថ្មី ពីបឋមសិក្សាឆ្នាំទី4 ទៅ មានមុខវិជ្ជាបច្ចេកទេសព័ត៌មានដែរ។ ក៏ប៉ុន្តែមានតែសាលាបឋមសិក្សាមួយចំនួនតូចទេ ដែលមានកុំព្យូទ័រ ឬតារាងតម្រូវសិក្សា។

ប្រព័ន្ធលាយតម្លៃ-ប្រព័ន្ធឡើងថ្នាក់

- សិស្សបឋមសិក្សាមួយចំនួនមិនអាចឡើងថ្នាក់បានដោយសារពិន្ទុ។ ការវិនិច្ឆ័យឱ្យឡើងថ្នាក់ ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រឡងរាល់ខែ និងការប្រឡងចុងឆមាស។
- ចំពោះសិស្សដែលមិនមានពិន្ទុអាចឡើងថ្នាក់បាន នៅពេលវិស្សមកាល គេមានថ្នាក់រៀនបំប៉នបន្ថែម ហើយឱ្យប្រឡងម្តងទៀត។ ក្រៅពីនេះ ចំពោះសិស្សរៀនខ្សោយពេក ក្នុង១អាទិត្យ មានម៉ោងបង្រៀនបន្ថែមពិសេស 3ម៉ោងទៀត។
- នៅចុងឆមាស គេឱ្យតារាងពិន្ទុទៅសិស្ស។ នៅក្នុងនោះ មានកំណត់អំពីស្ថានភាពវគ្គមាន ពិន្ទុនៃមុខវិជ្ជានីមួយៗ ឥរិយាបថក្នុងសាលាជាដើម។ នៅពេលសាលាប្រគល់តារាងពិន្ទុនោះ អ្នកអាណាព្យាបាលត្រូវចុះហត្ថលេខា ហើយប្រគល់ទៅឱ្យសាលាវិញ។

☀

- នៅសាលាបឋមសិក្សា សិស្សរៀនធ្លាក់មានប្រហែល6%(ធនាគារពិភពលោក, ឆ្នាំ2018)។
- សិស្សដែលសិក្សាបានចប់បឋមសិក្សាមានតែ80%ប៉ុណ្ណោះ(※) (ធនាគារពិភពលោក, ឆ្នាំ2019)។

(※)ភាគរយនៃសិស្សដែលបានចូលបឋមសិក្សាឆ្នាំទី1 រហូតដល់បានរៀនចប់ឆ្នាំទី6។

ខ្លឹមសារនៃការអប់រំនៅកម្ពុជា (2): កម្មវិធីសិក្សាអំពីគណិត

តារាងស្តីពីខ្លឹមសារនៃការសិក្សាអំពីគណិតនៅបឋមសិក្សា (រៀបចំទៅតាមវិស័យសិក្សារបស់ជប៉ុន)

វិស័យ/ឆ្នាំ	ឆ្នាំទី១	ឆ្នាំទី២	ឆ្នាំទី៣	ឆ្នាំទី៤	ឆ្នាំទី៥	ឆ្នាំទី៦
លេខនិងគណិត	<ul style="list-style-type: none"> ដល់លេខ១០០ (លេខខ្មែរ) 	<ul style="list-style-type: none"> ដល់លេខ 1000 (លេខបារាំង) លេខលេស, លេខគូ កាក់ខ្ទង់ (ខ្ទង់10) 	<ul style="list-style-type: none"> ដល់លេខ10000 កាក់ខ្ទង់ (ខ្ទង់100) ភាគលាភ ឬលេខអាចចែកដាច់ 	<ul style="list-style-type: none"> ដល់លេខ 100000 កាក់ខ្ទង់(ខ្ទង់1000) 	<ul style="list-style-type: none"> ដល់លេខ 10លាន 	<ul style="list-style-type: none"> ពីលេខ 10លានឡើងទៅ ចំនួនបឋម ភាគបែងរួមចំណែកនៃប្រភាគ, ពហុគុណតូចបំផុត
	<ul style="list-style-type: none"> វិធីបូកនិងវិធីដកនៃលេខ១ និង២ខ្ទង់ 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីបូក និងវិធីដក 2 និង៣ខ្ទង់ 9x9 (គុណនឹង 2 ដល់ 5, នឹង 10) វិធីចែក (ចែកនឹង 2 ដល់ 5, នឹង 10) 	<ul style="list-style-type: none"> បូកនិងដកតាមការសរសេរ 4ខ្ទង់ 9x9 (គុណនឹង6 ដល់9) លេខ2 និង៣ ខ្ទង់ x 1ខ្ទង់(មិនសរសេរទេ) វិធីចែកដែលនៅសល់ 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីបូកដកលេខ៥ខ្ទង់ វិធីចែកលេខ (3, 4ខ្ទង់)x(1ខ្ទង់), (3ខ្ទង់)x(2ខ្ទង់) វិធីចែកលេខ (3ខ្ទង់, 4ខ្ទង់) / (1ខ្ទង់) វិធីគណនាដោយមានបូកដកគុណចែក 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីគុណលេខ (4ខ្ទង់)x(2ខ្ទង់) វិធីចែកលេខ (3ខ្ទង់, 4ខ្ទង់) / (2ខ្ទង់) វិធីធ្វើលេខដោយប្រើម៉ាស៊ីនកាស៊ីអូ វិធីធ្វើលេខដោយមាន () 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីបូកដកប្រភាគដែលមានភាគបែងខុសគ្នា វិធីគុណប្រភាគ (ប្រភាគ x ប្រភាគ) វិធីធ្វើលេខប្រភាគចម្រុះ ទស្សនៈស្តីពីលេខក្រោមស្រទាប់(3ខ្ទង់) វិធីបូកដកគុណចែកលេខក្រោមស្រទាប់
	<ul style="list-style-type: none"> អត្តន័យនៃប្រភាគងាយស្រួល (1/2, 1/4) 	<ul style="list-style-type: none"> សរសេរនឹងអានប្រភាគ (1/2, 1/4, 3/4) 	<ul style="list-style-type: none"> ភាគបែង ភាគយក ការប្រៀបធៀបលេខប្រភាគដែលមានភាគបែងដូចគ្នា (ភាគបែងគឺ2, 4, 8) 	<ul style="list-style-type: none"> ការប្រៀបធៀបប្រភាគដែលមានភាគបែងខុសគ្នា ប្រភាគដែលមានកម្រិតខ្ពស់ (ភាគបែង 2, 4, 8) អត្តន័យនៃលេខក្រោមស្រទាប់(ខ្ទង់ទី១ ក្រោមស្រទាប់) ការប្រៀបធៀបលេខក្រោមស្រទាប់ វិធីបូកដកលេខក្រោមស្រទាប់ 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីបូកដកប្រភាគដែលមានភាគបែងស្មើគ្នា វិធីគុណចែកប្រភាគនិងលេខគត់ បន្តប្រភាគ ប្រភាគចម្រុះ, ប្រភាគមិនក្រើមក្រូវ ទស្សនៈស្តីពីលេខក្រោមស្រទាប់(ខ្ទង់ទី១ ក្រោមស្រទាប់) វិធីគុណលេខក្រោមស្រទាប់(ខ្ទង់ក្រោមស្រទាប់) x (លេខគត់) 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីបូកដកប្រភាគដែលមានភាគបែងខុសគ្នា វិធីគុណប្រភាគ (ប្រភាគ x ប្រភាគ) វិធីធ្វើលេខប្រភាគចម្រុះ ទស្សនៈស្តីពីលេខក្រោមស្រទាប់(3ខ្ទង់) វិធីបូកដកគុណចែកលេខក្រោមស្រទាប់
			<ul style="list-style-type: none"> រូបមន្តបូកនិងដក រួមទាំងលេខមិនច្រកដ(□) 	<ul style="list-style-type: none"> រូបមន្តបូកដកគុណចែក រួមទាំងលេខមិនច្រកដ(□) 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីបូកដករូបមន្តដែលមានអក្សរ 	
រាងធរណីមាត្រ	<ul style="list-style-type: none"> ចំណុច, បន្ទាត់ត្រង់, បន្ទាត់បក់ ពិន្ទុរាងបួនជ្រុងស្មើ, បួនជ្រុងទ្រវែង, ត្រីកោណ, រង្វង់ ពិន្ទុមើលរួម៣០នៅជុំវិញខ្លួន 	<ul style="list-style-type: none"> បន្ទាត់, អង្កត់ រាងតូប, ស្នូលដេចកុកោណ, រាងស៊ីឡាំង 	<ul style="list-style-type: none"> ពហុកោណ, ពហុកោណស្មើ លក្ខណៈពិសេសនៃបួនជ្រុងស្មើ បួនជ្រុងទ្រវែង ពីរម៉ែដកាអ៊ី, កោណ រូបសន្លាយ 	<ul style="list-style-type: none"> ការគូររូបធរណីមាត្រ 2D តួរូបមុំ តួរូបបន្ទាត់ប៉ារ៉ាឡែល 	<ul style="list-style-type: none"> មុំស្រួច, មុំ90°, មុំលើស90° ត្រីកោណស្មើ, ត្រីកោណអ៊ីសូសែល, ត្រីកោណមានមុំ90° លក្ខណៈពិសេសនៃរង្វង់ 	<ul style="list-style-type: none"> តួរូបកន្លះបន្ទាត់ព្រះស្រី មុំត្រីកោណ លក្ខណៈពិសេសនៃត្រីស៊ីឡាំង សាជីជ្រុង កោណ
ការវាស់វែង/ការប្រៀបធៀប	<ul style="list-style-type: none"> ប្រៀបធៀបប្រវែង(ប្រៀបធៀបផ្ទាល់, មិនកំណត់) ប្រៀបធៀបទម្ងន់ (ដង្ហើង) ប្រៀបធៀបបរិមាណ(ប្រៀបធៀបប្រយោល, ឯកតាមិនកំណត់) ប្រៀបធៀបទំហំ(ប្រៀបធៀបផ្ទាល់) 	<ul style="list-style-type: none"> ឯកតាប្រវែង (m) ឯកតាទម្ងន់(kg) ឯកតាបរិមាណ(L) 	<ul style="list-style-type: none"> ឯកតាប្រវែង (cm, dm) ប្រវែងរង្វង់បួនជ្រុងទ្រវែង បួនជ្រុងស្មើ ឯកតាទម្ងន់(g) ឯកតាបរិមាណ(mL) 	<ul style="list-style-type: none"> ឯកតាប្រវែង(km, mm) ទំហំនៃមុំ 	<ul style="list-style-type: none"> ការប្រៀបធៀបប្រវែង, ទម្ងន់, បរិមាណ (រួមទាំងក្រោមស្រទាប់) មាត្រដ្ឋានផែនទី, ការវាស់វែងចម្ងាយ 	<ul style="list-style-type: none"> គណនាឈ្លើនមធ្យម ផ្លូវ ម៉ោង បូកសរុបនៃមុំខាងក្នុងត្រីកោណ រូបមន្តផ្ទៃបួនជ្រុងស្មើ បួនជ្រុងទ្រវែង ត្រីកោណ
	<ul style="list-style-type: none"> វិធីមើលម៉ោង(ម៉ោង) ប្រតិទិន (ថ្ងៃ, អាទិត្យ, ខែ, ឆ្នាំ) 	<ul style="list-style-type: none"> វិធីមើលម៉ោង(ម៉ោង, នាទី, វិនាទី) 	<ul style="list-style-type: none"> កាលវិភាគ, តារាងពេលវេលា 	<ul style="list-style-type: none"> ការប្រៀបធៀប(ម៉ោង, នាទី, វិនាទី) វិធីបូក, ដកម៉ោង 	<ul style="list-style-type: none"> ធៀប, ភាគរយ% 	<ul style="list-style-type: none"> ធៀប, គណនាអត្រា និងភាគរយ%
ការប្រើទិន្នន័យ	<ul style="list-style-type: none"> រៀបចំនិងបែងចែករត្តនៅជុំវិញខ្លួន 	<ul style="list-style-type: none"> រូបប្រាហ្វិកស្រួលៗ 	<ul style="list-style-type: none"> រូបប្រាហ្វិកស្រួលៗ 	<ul style="list-style-type: none"> ទិន្នន័យនិងតារាង 	<ul style="list-style-type: none"> ប្រាហ្វិកបន្ទាត់បក់, ប្រាហ្វិកដំបង, ប្រាហ្វិកមូល 	<ul style="list-style-type: none"> លំហាត់ប្រើតារាងនិងប្រាហ្វិក

ចំណុចដែលត្រូវប្រយ័ត្នក្នុងការណែនាំអំពីលេខ និងគណិត

● លេខខ្មែរ និង លេខបារាំង

នៅកម្ពុជា ឆ្នាំទី1 គេបង្រៀនតែលេខខ្មែរទេ ដល់ឆ្នាំទី2 ទើបបង្រៀនលេខបារាំង។ ហេតុនេះហើយ ក្នុងករណីដែលមានសិស្សមកចូលឆ្នាំទី2 នៅជប៉ុន អាចមានអ្នកដែលមិនចេះសរសេរឬអានលេខបារាំងក៏មាន។ ក្រៅពីនេះ ក្នុងករណីដែលប្រើលេខបារាំងដែលមានពី៤ខ្ទង់ឡើងទៅ តាមធម្មតានៅកម្ពុជា គេមានក្បួនសរសេរខ្ទង់ ដូច្នេះនៅជប៉ុន ចាំបាច់ត្រូវណែនាំដោយកុំប្រើក្បួន។

● ពេលសិក្សាអំពីវិធីបូកនិងវិធីដកតាមរយៈការសរសេរ

នៅជប៉ុន នៅឆ្នាំទី2 គេបង្រៀនឱ្យចេះបូក និងដកតាមរយៈការសរសេរ។ តែនៅកម្ពុជា គេមិនទាន់បង្រៀនទេ ទាល់តែចូលឆ្នាំទី3 ទើបបង្រៀន(នៅឆ្នាំទី2 គេមិនបង្រៀនតាមរយៈការសរសេរទេ)។ ដូច្នេះសិស្សដែលចូលរៀនឆ្នាំទី2 ឬទី3 ត្រូវបង្រៀនជាមុន ឱ្យចេះធ្វើលេខបូក និងដកតាមរយៈការសរសេរ។

● ពេលសិក្សា 9x9

នៅជប៉ុន សិស្សឆ្នាំទី2 ត្រូវរៀនតារាងលេខគុណ9x9 រហូតដល់គុណនឹង 9។ តែនៅកម្ពុជា នៅឆ្នាំទី2 គេបង្រៀនលេខគុណត្រឹមតែគុណនឹង 2 ដល់គុណនឹង5 ហើយគុណនឹង10 ប៉ុណ្ណោះ។ ទាល់តែឆ្នាំទី3 ទើបបង្រៀនអំពីការគុណនឹង 6 ដល់ 9។ ដូច្នេះ មុននឹងចូលឆ្នាំទី3 ត្រូវបង្រៀនឱ្យចេះគុណនឹង 6 ដល់ 9 ជាមុនសិន។

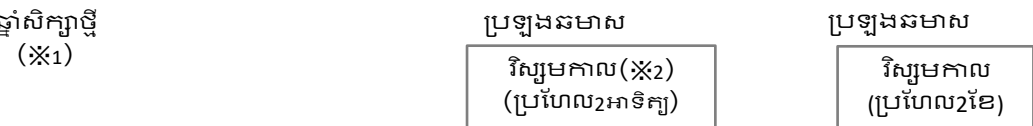
វប្បធម៌សាលានៅកម្ពុជា

ព្រឹត្តិការណ៍នានានៅសាលាក្នុងមួយឆ្នាំ

ខែ10 ខែ11 ខែ12 ខែ1 ខែ2 ខែ3 ខែ4 ខែ5 ខែ6 ខែ7 ខែ8 ខែ9

ឆមាសទី1

ឆមាសទី2

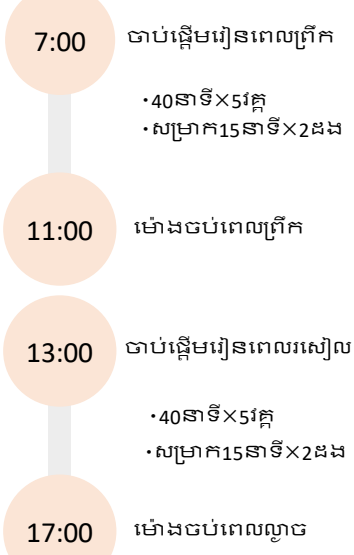

(※1) នៅឆ្នាំ2021 និង2022 ដោយសារការរកក្សាកនៃជម្ងឺកូវីដ១៩ សាលាត្រូវបានបិទ ឬម៉ោងសិក្សាត្រូវបានកាត់បន្ថយ ដូច្នេះឆ្នាំសិក្សាថ្មីបានចាប់ផ្តើមពីខែមករា។
 (※2) ចំពោះពេលវេលាឆ្នាំខ្មែរ។

លំហូរក្នុងមួយថ្ងៃ

- ថ្នាក់រៀនមានពីថ្ងៃចន្ទដល់ថ្ងៃសៅរ៍ ហើយសម្រាកថ្ងៃអាទិត្យ និងថ្ងៃបុណ្យ។
- បន្ទប់រៀននិងគ្រូមានមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។ ដូច្នេះហើយសាលាខ្លះបែងចែកជា២វេន គឺវេនព្រឹក និងវេនល្ងាច។ កម្ពុជានៃបច្ចុប្បន្ននេះ សាលាដែលចែកជា២វេនមានការចុះថយ។

ឧទាហរណ៍ សាលាបឋមសិក្សា ចែកជា២វេន

ស្តីពីវិធីធ្វើដំណើរ ពុំមានសេចក្តីណែនាំច្បាស់លាស់ទេ។ នៅស្រុកស្រែចំការសិស្សភាគច្រើន ដើរទៅសាលា។ រីឯនៅក្រុងវិញសិស្សខ្លះជិះកង់ សិស្សខ្លះ អ្នកអាណាព្យាបាលជូនម៉ូតូទៅសាលា។

ម៉ោងសិក្សាក្នុងមួយឯកតា សម្រាប់បឋមសិក្សាគឺ 40នាទី(1ថ្ងៃ 5វគ្គ), សម្រាប់អនុវិទ្យាល័យគឺ 50នាទី(1ថ្ងៃ 4~7វគ្គ)។

តាមរយៈជំនួយរបស់រដ្ឋភិបាល ឬអង្គការផែនការស្បៀងអាហារពិភពលោក(WFP) សាលាមួយចំនួន មានការផ្តល់អាហារពេលព្រឹក កម្ពុជានៃភាគច្រើន ពុំមានទេ។ បាយថ្ងៃត្រង់ ច្រើនតែត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។

ជាគោលការណ៍ មានលំហាត់ទៅផ្ទះរាល់ថ្ងៃ កម្ពុជានៃ ពេលវិស្សមកាល ពុំមានលំហាត់ទេ។ ក្រោយបញ្ចប់ការសិក្សារាល់ថ្ងៃ មានសិស្សខ្លះទៅរៀនគំរូដោយមានការបង់ប្រាក់ពីគ្រូទទួលបន្ទុកក្នុងថ្នាក់ក៏មានដែរ។

វិន័យនិងទម្លាប់នៅសាលា

- នៅសាលាបឋមសិក្សា សិស្សចែកវេនគ្នាសំអាតបង្គន់ និងថ្នាក់រៀន។ នៅអនុវិទ្យាល័យ គេឱ្យក្រុមហ៊ុនម៉ៅការធ្វើការសំអាត។
- នៅម៉ោងទីមួយ មុននឹងចាប់ផ្តើមរៀន គ្រូរគោរពទង់ជាតិ។
- ស្តីពីវិន័យ ដូចជាម៉ូដសក់ ការប្រើគ្រឿងសំអាងកាយ គ្រឿងអលង្ការជាដើម គឺសាលានីមួយៗ ជាអ្នកកំណត់។
- គេអនុញ្ញាតឱ្យយកនំទៅសាលា ឬទិញនំក្នុងសាលាញ៉ាំនៅពេលសម្រាក។

របស់ដែលចាំបាច់ក្នុងសាលា

- សាលារដ្ឋមិនយកថ្លៃសាលាទេ តែមានការចាំបាច់ទិញឯកសណ្ឋាន សៀវភៅសិក្សាប្រដាប់ប្រដារសរសេរជាដើម។
- សាលាឱ្យខ្ចីសៀវភៅសិក្សា។ សាលាខ្លះឱ្យខ្ចីនៅដើមឆ្នាំសិក្សា ហើយសងវិញនៅចុងឆ្នាំសិក្សា។ កម្ពុជានៃ មានសាលាខ្លះឱ្យខ្ចីរាល់ពេលរៀន ហើយសងវិញរាល់ពេលរៀនចប់។

សកម្មភាពក្រៅពីការរៀនសូត្រ

- ពុំមានកម្មវិធីកីឡាសម្រាប់សាលានីមួយៗទេ។ កម្ពុជានៃមានកម្មវិធីប្រកួតកីឡាក្នុងសហគមន៍ ឬ ថ្នាក់ខេត្ត ឬថ្នាក់ជាតិ។ កម្មវិធីដើរលេង ឬកម្មវិធីទស្សនកិច្ចបញ្ចប់ការសិក្សា មានតែសាលាមួយចំនួនតូចទេដែលមាន។

ពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកអាណាព្យាបាល

- ពុំមានថ្ងៃសម្រាប់អ្នកអាណាព្យាបាលទៅមើលសិស្សរៀនទេ។ កម្ពុជានៃអ្នកអាណាព្យាបាលអាចទៅសាលា ឬទៅថ្នាក់មើលបាន។ មានការជួបជាមួយអ្នកអាណាព្យាបាលទៀងទាត់។ តែពុំមានកម្មវិធីឱ្យគ្រូទៅផ្ទះសិស្សទេ។ កម្ពុជានៃ ចំពោះសិស្សដែលមានបញ្ហា ជួនកាលគ្រូទៅសួរដល់ផ្ទះក៏មានដែរ។
- ស្តីពីលទ្ធផលនៃការប្រឡងមួយខែម្តង មានសរសេរនៅក្នុងកូនសៀវភៅកំណត់សិក្សា ហើយគេប្រគល់ឱ្យអ្នកអាណាព្យាបាលដើម្បីឱ្យអ្នកអាណាព្យាបាលសរសេរចំណាប់អារម្មណ៍ ហើយសងទៅសាលាវិញ។

ចំណុចដែលត្រូវប្រយ័ត្នក្នុងការណែនាំ

- នៅកម្ពុជា គេអនុញ្ញាតឱ្យយកនំទៅញ៉ាំនៅសាលា ឬទិញនំនៅក្នុងសាលាញ៉ាំពេលសម្រាកបាន។ តែនៅជប៉ុន គេមិនអនុញ្ញាតទេ ដូច្នេះ អាចមានករណីដែលត្រូវប្រាប់អាណាព្យាបាល ឬសិស្ស។